

VI.

FESTIVAL
MLADÉHO
AMATÉRSKÉHO
DIVADLA

PODĚBRADY
1978

FESTIVAL ZÁJMOVÉ

UMĚLECKÉ ČINNOSTI

NA POČEST 30. VÝROČÍ

ÚNOROVÉHO VÍTĚZSTVÍ

PRACUJÍCÍHO LIDU ČESKOSLOVENSKA

VYHLAŠOVATELÉ :

Městský národní výbor

v Poděbradech

Středočeské krajské kulturní

středisko

POŘADATELÉ :

Kulturní a společenské středisko

města Poděbrad

Divadelní soubor Jiří

PODĚBRADY

28.9. - 30.9.

4.10. - 7.10.

1978

2

NĚKOLIK SLOV ÚVODEM...

Již šestý rok otevírají Poděbrady svou náruč účastníkům Festivalu mladého amatérského divadla, mladým lidem (nejen fyzicky!) kteří svou láskou k amatérskému divadlu se snaží zvýšit ideovou a uměleckou úroveň v oblasti amatérské práce, posílit myšlenkovou vyspělost a konfrontací s ostatními soubory dosáhnout dalšího růstu a rozšíření obzoru na úseku této činnosti.

Šest let není nijak dlouhá doba v životě člověka, ale za těchto šest let se stal Festival v našem městě významným pojmem, neoddělitelným od dlouholeté divadelní tradice města. Dosavadních pět ročníků festivalu prokázalo nesmírnou životaschopnost této amatérské činnosti mladých lidí, a můžeme s uspokojením konstatovat, že úroveň Festivalu je rok od roku vyšší.

Dosavadní tradice Festivalu, stejně jako jeho letošní ročník, jsou konkrétním vyjádřením vztahu dnešních mladých lidí k amatérskému divadlu a jeho významu. Z práce mladých amatérských souborů je vidět intenzivní snaha o postižení soudobých problémů a situací, do nichž člověk vstupuje v životě, na pracovišti, ale také v konfrontaci s historií a historie s přítomností.

Každý nový rok Festivalu je poznamenán tímto úsilím, snahou proniknout k podstatě věci. Ve vystoupení všech souborů se odráží velká snaha a úsilí

ukázat našemu divákovi dobrou divadelní tvorbu. Za touto snahou potom je ukryto velké množství hodin a práce při vytváření a studování inscenace. Naši mladí amatéři však námahy ani času nelitují a jejich jedinou snahou je odvést dobrou práci, to znamená dobré představení. Je třeba říci, že této velké iniciativě věnuje náš socialistický stát velkou pozornost a vytváří pro tuto zájmovou uměleckou činnost našich mladých souborů dobré podmínky.

Město Poděbrady i jeho obyvatelé, kteří již šestý rok společně s MěstNV a dalšími partnery spoluvytvářejí podmínky pro Festival mladého amatérského divadla jsou hrdi na to, že právě tento Festival po známých Neumannových Poděbradech se stal tradicí města a uděláme vše pro to, aby i letošní ročník byl úspěšný.

Na ideovém plakátu letošního Festivalu je zobrazen mim se srdcem na dlani a je skutečně pravdou, že naši mladí amatérští herci skutečně takto za diváky našeho města přicházejí a proto na oplátku zase my se budeme snažit otevřít svá srdce jim při návštěvě jejich představení.

MěstNV Poděbrady

H E N R I K I B S E N

Peer Gynt

Malé divadlo, soubor ZK ROH Severočeských tukových
závodů v Ústí nad Labem

dramatická báseň o dvou dílech

volné přebásnění: Bohumil Mathesius

hudba: Edvard Grieg

dramaturgie a

režie: Rudolf Felzmann

asistenti režie: Eva Čejchmanová, Petr Horák

pohybová

spolupráce: Margit Hrdá, J. H.

výtvarník scény: Jaromír Limr

výtvarníci Irena Hrodková

kostýmů: Petr Horák

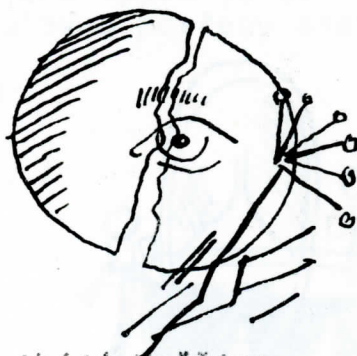
realizace kostýmů: Petr Horák
Ervin Petrák

technická A. Jachymstál

spolupráce: Josef Kraus

Mirko Šorm

patronace: OSP Poděbrady, JZD Mezihájí Kněžice,
Azbestos Zvěřinec

divadlo Na kovárně
čtvrtek, 28. září 1978 v 19.30 hod.

osoby a obsazení

Aase, vdova

Peer Gynt, její syn

Solvejga, venkovské děvče

Helga, její sestra

Solvejžin otec

Haegstadtský sedlák

Ingrida, jeho dcera

Matěj, ženich Ingridy

Aslek, kovář

Tři salašnice:

Horský král

děvče v zeleném, jeho dcera

Dvorní trol

Kapitán

Neznámý pasažér

Lodní kuchař

Knoflíkář

Eva Čejchmanová

Rudolf Felzmann

Jana Benešová

Irena Hrodková

Josef Kořen

Ladislav Malý

Hana Krausová

Stanislav Verner

Petr Bejbl

Anděla Gottmannová

Dagmar Loubová

Eva Petráková

Ladislav Malý

Hana Krausová

Petr Přívara

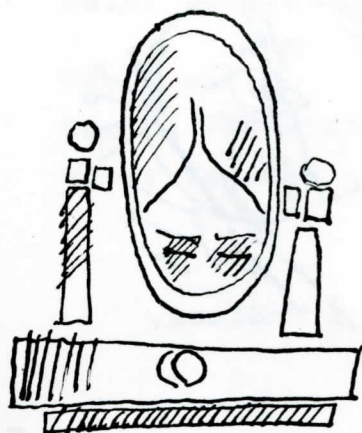
Petr Frič

Zdeněk Stárek

Ivo Antony

Otakarr Starý

Sbor (svatebčané, trolové, Okola,
hlasy na moři, hosté na dražbě)

Henrik Ibsen

tento významný norský básník a dramatik, jeden z představitelů nového myšlenkového proudu v norrské i světové literatuře, píše zpočátku pod vlivem národního romantismu romanticko-pohádková a historická dramata. Od roku 1862 je ředitelem Norského divadla v Kristianii - tehdy vznikají první hry se současnou tematikou.

Významným předělem v tvorbě H. Ibsena jsou filosofická dramata přecházející od historických motivů k současné látce. Vrcholem tvorby se pak stávají komorně laděná problémová dramata.

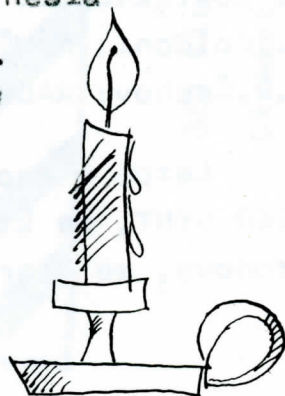
Velký ohlas knižního vydání Peer Gynta vedl autora k tomu, aby požádal Edvarda Griega o zkomponování scénické hudby a pokusil se tuto pohádkově - realistickou báseň ve zkrácené podobě inscenovat na jevišti. Stalo se tak roku 1876.

Postavu lovce Peer Gynta nacházíme ve sbírce norských pohádek P.Ch.Asbjörnsena, ale další motivy můžeme najít i v povídkách B.Björnsena - ovšem tam, kde Björnsen chyby svých norských krajanů líčí jako přednosti, Ibsen je odhaluje jako morální nedostatky - fantazie má blíže ke lži, rvavost a sebeláska se stává cynickým egoismem požívačností.

Peer Gynta uvádí soubor v upravené verzi vynikajícího volného přebásnění Bohumila Mathesia /1888-1952/.

Překladatel obdařil tuto verzi vynikající jazykovou krásou, která podporuje ideové vyznění.

(Nepřeložena zůstala celá střední část dramatu, neorganické a téměř revuální putování Peer Gynta světem.)

slovo o souboru

Malé divadlo, amatérský soubor Závodního klubu Severočeských tukových závodů v Ústí nad Labem, své založení datuje rokem 1949 a po celé třicetiletí vyvíjelo systematickou činnost, o čemž svědčí fakt, že za tuto dobu nastudovalo více jak 100 inscenací. Dvakrát se také Malé divadlo zúčastnilo Jiráskova Hronova a vystupovalo v řadě festivalů amatérských divadel. S přihlédnutím k ceně za inscenaci Gorkého Vasy Železnovové na Jiráskově Hronově byla Malému divadlu roku 1972 udělena Krajská tvůrčí cena Severočeského krajského národního výboru za výjimečnou dlouholetou kulturní uměleckou činnost.

Soubor je členem Kruhu vyspělých divadelních souborů Severočeského kraje a pravidelně se zúčastňuje Krajských divadelních přehlídek.

Význačné inscenace souboru v období posledních pěti let:

scénická kompozice na téma dramatické básně J.K.Tyla
JAN HUS /byla na repertoáru souboru 3 roky/

L. Gyuló: ELEKTRO MÁ LÁSKO

R. Lošťák: CHŮZE PO KAMENÍ

G. Goldoni: NÁMĚSTÍČKO

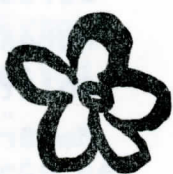
A.P.Čechov: RACEK

Letos v únoru měla premiéru dramatická báseň
PEER GYNT, se kterou se soubor zúčastnil 48. Jiráskova
Hronova, se kterou získal cenu Ministerstva kultury SSR.

ZDENĚK POSPÍŠIL

BALADA PRO BANDITU

Divadlo Lucerna - Malostranská beseda

režie: Zdeněk Pospíšil

hudba: M. Štědroň

as. režie: M. Fišerová

patronát: Gymnázium Poděbrady

divadlo Na kovárně - malý sál

pátek, 28. září 1978 v 16.00 a 19.30 hodin

OSOBY A OBSAZENÍ

Nikola Šuhaj
Eržika
Derbak, Uhrín
Kubeš, Oreb Danko
velitel četníků
Mageri
Andrej Bouda
Morana
vypravěč
Derbaková, Eva
Jura, Dörd
Drač, služba
Icu Bokšaj
Mara
Laco Totín

Petr Horáček
Jana Eichlerová
Luděk Žilka
Pavel Grégr
Vladimír Kulhan
Jaroslav Fišer
Pavel Halamka
Marie Fišerová
Blanka Zárubová
Blanka Zárubová
Ivo Helikar
Jan Hendl
Jan Hendl
Marie Martínková
Antonín Giergel

techn.spolupráce: Z.Černý, J.Kaňka, M.Rychlík,
T.Žilková, J.Jäger
hudební doprovod - Zd.Černý,

A.Giergel,
V.Holeček,
J.Kára

umělecká spolupráce:

P.Fořt, D.Drrašarová, j.h.
J.Schenová, P.Horáček

SLOVO O HŘE

Způsobem sobě vlastním inscenoval toto představení v našem divadle režisér Zdeněk Pospíšil do prostředí současných mladých lidí. Jedná se vlastně o skupinu trampů, kteří si u táborového ohně vyprávějí příběh Nikoly Šuhaje.

Hraje se v kruhové scéně a divák není "ponížen" do hlediště, se stává spoluhráčem. Smyslem je navodit nenucenou atmosféru příběhu. Je používáno přenosných symbolů (kytara je: dítě, hudební nástroj, sekera, puška atd.)

Písničky, které provázejí celou inscenaci, jsou funkční záležitosti, jelikož doplňují text, nebo slouží ke "střihům" v představení.

Ve hře je použito zdvojení, někdy i ztrojení rolí - herec tyto odlišuje úpravou kostýmu.

P.S.

Čas rozehnal lidi a stromy a zbyly-li jaké cesty ještě z oněch dob, ztrácejí se pokojně v krajině, uléhají do ní, aby se narodily novým krokem, jinou touhou, jiným velikým lidským blouděním. Neboť ono zraňuje, ale také povznáší, těší a jítří rány, uděluje i bere zpět lásku. Jako dřevo nástrojů, které generace za generací bere do rukou a zanechává na něm pot, sílu, únavu i nepokoj. Stejně tak lidské vyprávění, podivné to kolébky lidských příběhů, jsou hlazena a cizelována léty, až zůstane syrový, generacemi posvěcený člověk.

SLOVA O SOUBORU

Divadlo Lucerna bylo založeno 6. ledna 1975 Petrem Horákem a dnes již zesnulým režisérem Rudolfem Etteltem. Přes počáteční obtíže s koncepcí divadla a prvním zřizovatelem se soubor usadil na scéně Malostranské besedy v Praze 1 a divadlo přešlo pod nynějšího zřizovatele Kulturní dům Hlavního města Prahy.

Hledající svou tvář, navázalo divadlo Lucerna spolupráci s režisérem divadla Na provázku v Brně, Z. Pospíšilem, který svou prací udal souboru hledaný směr.

Netradiční forma - spojení hudby, pohybu a herectví ve formě syntetického divadla. 36 mladých lidí, u kterých věkový průměr nepřevyšoval 24 let, se snaží bezprostředním pojetím rozdávat radost ze hry.

Divadlo vede dramaturgicko-umělecká rada, které předsedá umělecký vedoucí divadla. Soubor má svou hudební skupinu Aperitiv, která vystupuje i jako samostatné těleso. V divadle je vytvořena technická skupina, bez které je inscenování dnes již nemožné.

Vedení divadla vítá jakoukoliv spolupráci, která je přínosem pro soubor.

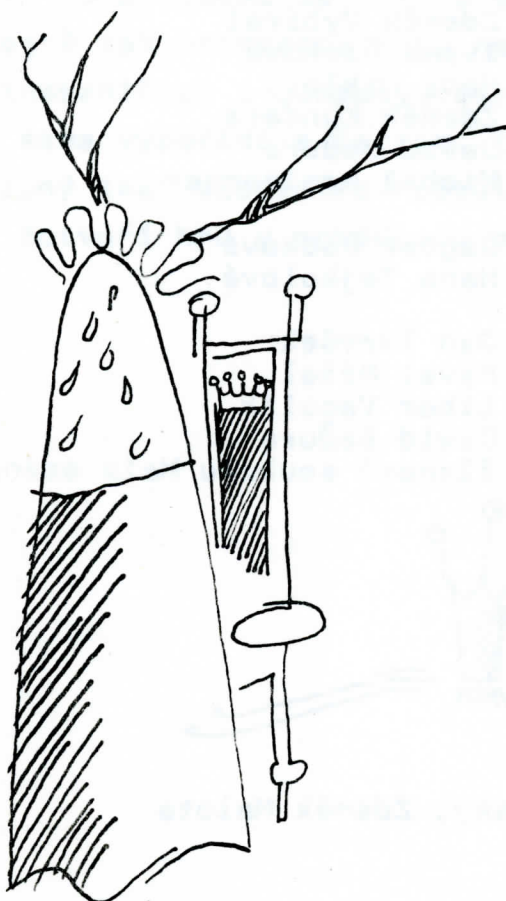
Dnešní amatérské divadlo je vlastně syntézou všeho progresivního v současnosti.

CARLO GOZZI

Frál jelenem

Malá scéna PKO a LŠU Gottwaldov

režie: Antonín Navrátil

překlad: Václav Sojka

adaptace: Antonín Navrátil

scéna, Antonín Navrátil

kostýmy

patronát: OV SDR Nymburk
JZD Velký Říjen
Velké Výkleky
JZD Poděbradská
Blata

divadlo Na kovárně
sobota, 30. září 1978 v 19.30 hodin

osoby a obsazení

Deramo, král
Dottore - první
 ministr
Clarice, jeho dcera

Pantalon, druhý
 ministr
Angela, jeho dcera

Goviello, jeho syn

Brighella
Smeraldina, jeho
 sestra

Trufaldino, její
 milénec

stařec

sbor Pulcinellů

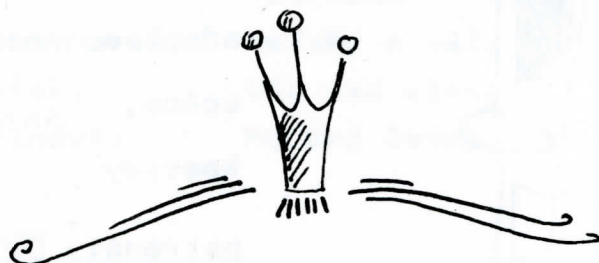
Dušan Hřebíček

Josef Kundera
Marcela Vyoralová
Jitka Komorová

Zdeněk Vybíral
Ivana Šimková
Hana Miklová
Zdeněk Kundera
David Beďura
Michal Preinanger

Dagmar Dědková
Hana Tejkalová

Jan Imrýšek
Pavel Nášel
Libor Vaculík
David Beďura
členové souboru Malá scéna

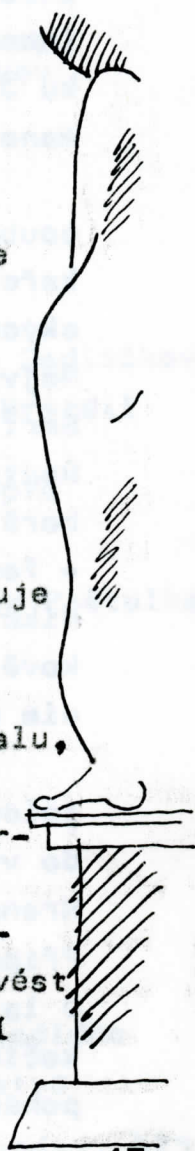

světla - František Dvorský, Zdeněk Malota
zvuky - Vít Ševčík

glovo ke hře :

režisér Antonín Navrátil

Právě před rokem jsem psal několik řádků k naší inscenaci Smrť na hrušce, kde jsem se odvolával na souvislosti mezi středověkým lidovým divadlem a naším folklorem. Kořeny lidové kultury jsou ve všech zemích stejné. Naším programem je divadlo, které jde po stopách lidové divadelní kultury. Všechny naše inscenace jsou tímto výrazným stylem poznamenány. Tentokrát jsme se pokusili divákům předvést tvar co nejbližší středověkému lidovému divadlu - Kommedii dell Arte - samozřejmě viděný našima očima. Je to divadelní směr, poněkud opomíjený, i když ovlivňuje dodnes divadlo na celém světě. Celé toto období v dějinách divadla jako by bylo symbolizováno pestrým kabátem Harlekýna. Obsahuje všechny barvy, kontrastně kladené vedle sebe, stejně jako v životě - tenkrát i dnes. Černá vedle bílé, život vedle smrti, radost proti žalu, jedna kvalita podmiňuje druhou a navzájem tak umožňují svoji existenci. Princip života a smrti - jednoznačně, bez možnosti jiného smyslu - to je podstata středověkého lidového divadla - Kommedie dell Arte. Drze jsme si dovolili předvést Vám jeden možný výklad tohoto výrazného období světového divadla.

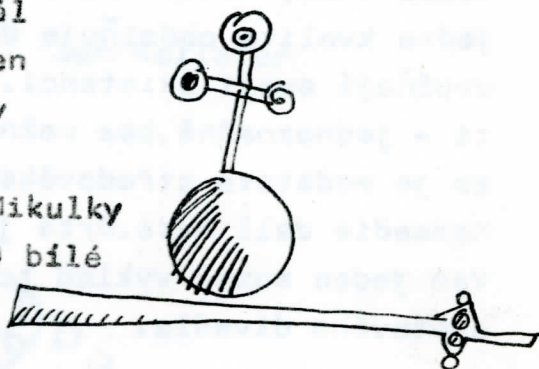
O souboru

Soubor Malá scéna PKO a LŠU v Gottwaldově se představí poděbradským divákům podruhé. V roce 1977 získal na přehlídce FEMAD v Poděbradech hlavní cenu. V této době měl soubor na repertoáru 5 inscenací: P. Botíka a J. Bařinky Smrť na hrušce, inscenaci pantomima - Klauniády, Loutkovou pohádku J. Švarce - Mořský car, inscenaci poemy J. Romanovského - Zvířátka a hastrman.

Nejen s loutkovou pohádkou Mořský car dosáhl soubor výrazného úspěchu v krajské soutěži loutkařských souborů, ale i s ostatními hrami v krajských i celostátních kolech různých kategorií. Nejvýraznější úspěchů dosáhl soubor s inscenací Smrť na hrušce - v květnu byla odehrána v NDR v Bautzenu, dále na národní přehlídce slovenských souborů j.h. v Palárikové, v červnu na Greenwich - festivalu v Londýně, na dvacátém jubilejním ročníku Dnů J.A.Komenského v Uh. Brodě a na 47. Jiráskově Hronově. Všude se inscenace setkala s nevšedním úspěchem.

S hrou C.Gozziho Král jelenem byl soubor zařazen do výběru na 48. Jiráskův Hronov.

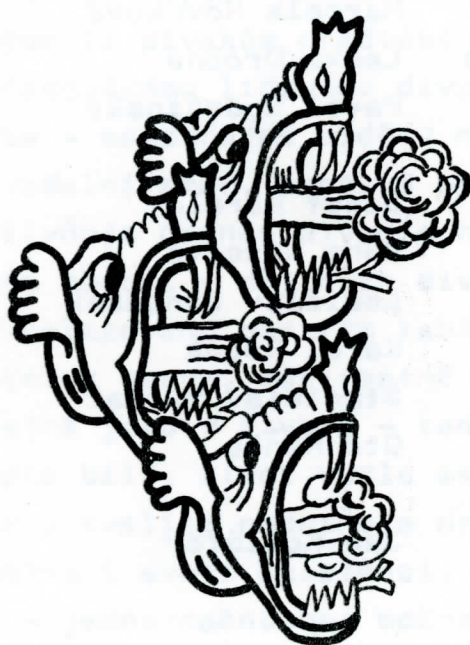
Připravujeme: pohádku A.Mikulky
O lajdavém mraveništi a O bílé
kočičí princezně, loutk.
pohádku Bleděmodrý Petr.

Byl Jednou Jeden Drak

Autor: Josef Lada - Alex Koenigsmark

Divadelní soubor "Scéna" při KaSS Kralupy
nad Vltavou

režie: Juliána Jedličková
Rudolf Brázdil

hudba: Petr Hapka

texty

písní: Vladimír Poštulka

patronát: ZDŠ Rudé armády, ZDŠ Zdeňka Nejedlého
Okresní výstavbové bytové družstvo
divadlo Na kovárně
středa, dne 4. 10. 1978 v 10.00 a 13.00 hodin

Osoby a obsazení:

Oponka

Lojza XI, král

v Královské Lhotě

Královna Anastázie

Anka, jejich dcera

Hraběnka Babáčková

Kanimůra, čarodějnice

Drak Kabrahár

Haramáš, čert

svačínář

panímáma Škubánková

Honza, její syn

Ferdinand

Leopold loupežníci

Rudolf

Habaděj, pohádkový

dědeček

Rudolf Brázdil

Vladislav Vyhnal

Jaroslava Schleissová

Alena Bauerová

Marcela Nováková

Lenka Drobná

Pavel Bodešínský

Josef Karel

Hana Němcová

Ladislav Janoušek

Karel Rosák

Stanislav Vyoral

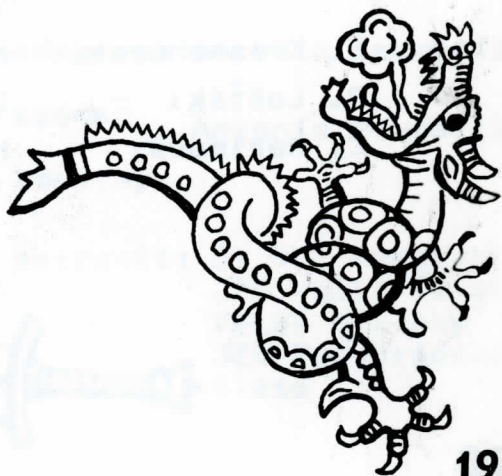
Ota Kaňka

Jan Kollátor

Slovo o hře :

Pohádka je vytvořena na motivy "Nezbedných pohádek" od J. Lady. Tradiční pohádkové motivy jsou zde zachovány, ale zároveň obráceny na ruby. Je tu pohádkový dědeček, který marně čeká na Honzu, aby ho mohl obdarovat. I když sudička Honzovi prorokovala, že zachrání princeznu, nemůže ho panímáma za nic na světě dostat z pece. Stejně tak princezna Anka není onou plačtivou princezničkou z pohádky, ale ráznou dívkou, která se sama vypořádá s čertem, loupežníky i drakem. Vtipný text Vladimíra Poštulky a hudba Petra Hapky dotváří hru v pohádkový muzikál.

Slovo o souboru:

Divadelní soubor Scéna při Kulturním a společenském středisku v Kralupech Nad Vltavou navazuje na letos již 110 letou tradici ochotnického divadla. Patří mezi nejvyspělejší a nejaktivnější soubory okresu Mělník. Ročně uvádí 2 - 3 premiéry pro dospělé a 1 pro děti. V posledních letech se pravidelně zúčastňuje krajských přehlídek a byl účastníkem i II. Národní přehlídky her pro děti v Ostravě - Porubě, kde s hrou G. Schulzeho ČERTOVY ZLATÉ VLASY získal cenu dětského diváka.

Repertoár her pro děti z posledních let:

F. Molík:	O Slunečniku, Měsíčníku a Větrníku
E. Krásnohorská:	Medvěd a víla
R. Lošťák:	Sůl nad zlato
Z. Horinová:	Moudrá ševcová a další

K A R L V A L E N T I N

NÁVOD K POUŽITÍ

Státní divadelní studio

"Atelier - Dílna 24"

režie: P. Palouš

výprava: Z. Sýkora

překlad: D. Drašarová

Divadlo Na kovárně

čtvrtek, 5. října v 19.30 hodin

OSOBY A OBSAZENÍ

P o ž á r

Sedláčková
Soused
velitel hasičů
starosta
Nováček
Hasiči

Lenka Termerová
Ivan Pokorný
Vladimír Kratina
Martin Stropnický
Jiří Kodeš
I. Pokorný
M. Stropnický
O. Machoninová
Martin Urban

fotograf

J d e m e d o d i v a d l a

On
Ona

Ivan Pokorný
Lenka Termerová

V á n o ě n í s t r o m e k

On
Ona

Ivan Pokorný
Helena Krratochvílová
j.h.

jejich děti

kominík
kominík

Martin Urban
Olga Machoninová
Vladimír Kratina

S t ě h o v á n í

Muž
Žena

Ivan Pokorný
Helena Kratochvílová,
j.h.

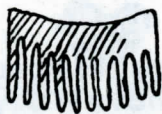
AUTOR A HRA

Karl Valentin /1882-1948/, duchovní otec našeho krále komiků Vlasty Buriana, byl jedním z nejslavnějších představitelů slavné éry německého kabaretu. Začínal jako zpěvák lidových písní v mnichovské kavárně Benz. Později po vystřídání mnoha šantánů a kabaretů se seznámil s Liesl Karlstadt a společně s ní se věnoval tvorbě zemitých klaunsko-kabaretních výstupů, které ho proslavily po celé Evropě. Ve 20. letech měl Valentin dokonce vlastní soubor, kterému říkal "moje menažerie".

Své výstupy psal sobě i svým hercům na tělo a pochopitelně, že se dotvářely až na jevišti. Byl přítelem B. Brechta, který pro něj napsal několik aktovek a mnohokrát Valentin zařadil mezi zdroje své dramatické a divadelní tvorby.

Traduje se, že po zhlédnutí jedné z generálních zkoušek hry BB. "Bubny a trumpety" uprchl Valentin z divadla se slovy ... "to snad raději Mlynáře a jeho dítě".

S povděkem lze o Valentinovi říci s odborníky, že¹⁸ nezařaditelný.

SLOVO O SOUBORU

Divadelní soubor státní divadelní scény "Dílňa 24" patří mezi mladá divadla. Jeho členové jsou vesměs absolventy pražské DAMU a prošli praxí v kamenných divadlech. Soubor si pro účinkování vybral cirkusový stan, pro jeho neopakovatelnou atmosféru, která okouzluje diváky bez rozdílu věku. Cirkusový stan je vlastně převozním divadlem. Ve stanu přece nemusí být k vidění pouze cvičená zvířátka nebo vynikající artistické výkony. Divadlo s kruhovým jevištěm, manéží plnou pilin, pod plachtou a dřevěnými stožáry představuje nevšední druh divadla, které přijíždí za divákem, vytáhne ho z bačkor a od televize a zatáhne ho do stanu. Provokuje ho i baví a své příběhy předkládá syrové, jako atmosféry kouzel a cviků cirkusových artistů.

Stanová divadelní sezona souboru začíná červnem a končí v říjnu.

V současné době má soubor na repertoáru následující hry:

N.V.Gogol - Nos

V.Klicpera - Každý něco pro
vlast

Jiří Kodeš - A jeje

a připravuje Tarelkinovu smrt od
A.V.Suchovo-Kobylna

Divadelní soubor Dostavník Praha

Zdeněk Pracner

Vladimír Havel

Jiří Vanáček

režie: Vladimír Havel

patronát: Polygrafie Sadeká

JZD Vítězný únor v Žehuni

Okresní ústav nár.zdraví Poděbrady

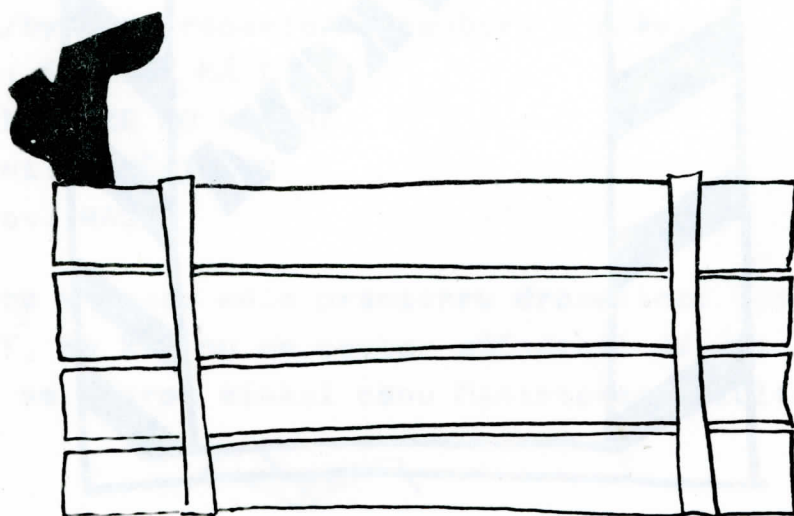
Divadlo Na kovárně

pátek 6. října 1978 v 19.30 hod.

OSOBY A OBSAZENÍ

Bubeníček
hraběnka z Kaunic
kaprál
Vojín Vavřinec
Napoleon Ier
Maréchal Berthier
Fanfán
Bertrand
Marion de la
Rivirérs
Bourienne

Marcela Růžičková
Marcela Dvořáčková
Jiří Vaňáček
Petr Flegl
Jaroslav Kašpar
Vladimír Havel
Jan Pražner
Vladimír Vančura
Ilona Lišková
Jan Suchý

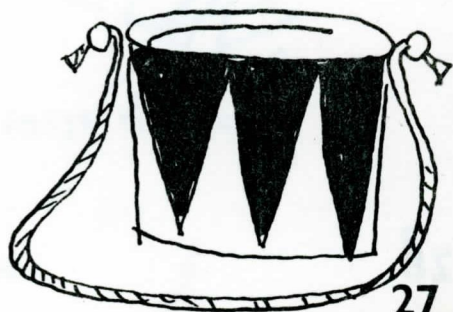
SLOVO O HŘE

Svou hrou Bedna u Slavkova sáhl Dostavník opět lehkou rukou do žhavé minulosti, jak je jeho tradicí, na níž po léta vytváří svůj tvůrčí profil. Tento žánr "historických fikcí", který dovoluje Dostavníkovi vytěžit pro svého diváka řadu komických scén, odpovídá zaměřením a především skromným tvůrčím schopnostem amatérského divadla, které svádí týden co týden zápas o diváka v kulturním prostředí Prahy a její řadou profesionálních scén.

Forma takovéto historické či spíše historizující komedie dovoluje, aby se smál nejen dnes již poměrně široký okruh věrných diváků, ale aby se bavil i sám soubor a nacházel potěšení z tvůrčí práce, které tolik napomáhá udržení souboru v nelehkých podmínkách jeho činnosti.

Bednou u Slavkova soubor vyzdvihuje nevťiravým a nepolopatistickým způsobem touhu prostých lidí po životě v klidu a míru. I když hra pojednává o Napoleonově největším historickém vítězství - shodou okolností dobytím na naší půdě - není tu Napoleon hlavní postavou. Nositeli děje jsou prostí vojáci obou stran, jejichž hlavní snahou je přežít i nejslavnější bitvy, neboť ani případné vítězství nic nemění na jejich údělu.

Přitom jsme ovšem už naznačili rozdíl mezi přístupem českých vojáků feudální armády kaprálů a granátníků francouzských, dědiců revoluční slávy. Snažili jsme se nesklouznout do příliš vyhraněných černobílých kontur a udržet hlavní zápletky natolik burleskní a nesmyslné, aby znásobily komický účín a poskytly diváku blahodárnost smíchu. Neboť krédem naším je stát se tlumočníky naděje diváka, jeho tužby a potřeby smát se a vysmát.

Podobu, ve které se Vám Dostavník představí, získal před patnácti lety. Tehdy se dalo dohromady jeho současné tvůrčí jádro a od té doby zatím bere jen občasné omlazovací injekce. Je od svého počátku divadlem autorským, tj. uvádí hry z vlastní dílny převážně komediálního charakteru. Za dobu své existence jich uvedl již přes dvacet.

Jeho vůdčím mottem je pobavit svou činností diváka i sebe. Dramaturgie se dělí do dvou větví.

SLОВО О СОУБОВОРО

Za prvé uvádí historické hry, ve kterých se snaží sáhat lehkou rukou do žhavé minulosti a formou humorné nadsázky hledat a satiricky napadat a zesměšňovat nadčasové negativní lidské vlastnosti.

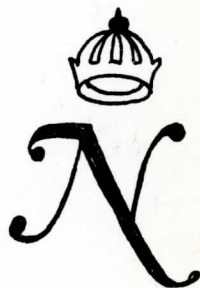
V druhé linii se potom snaží i o činnost v oblasti lehčího žánru - tvoří jevištní útvary formátu kapesní revue. (Vloni mohli poděbradští diváci shlédnout hru Expozice Dostavník).

Další tituly:

Dívčí válka

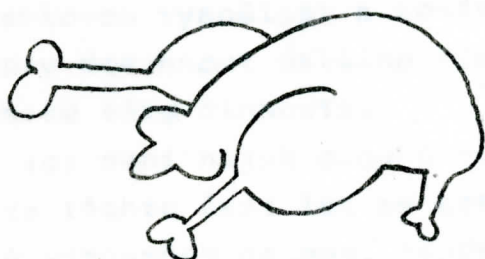
Noc na Paprštějně

Vivat Vaňáček

ISA AK B A B E L

MOJE PRVNÍ HUŠA

Divadlo X, Brno

režie: Zdeněk Turba

překladatel a upravovatel: Jan Zábrana

Zdeněk Turba

hudba: Aleš Záboj

scéna a kostýmy: Eva Medková

technika: Vladimír Volánek

patronát: OV SČSP Nymburk, MěV SČP Poděbrady,
CZV SSM Sklárny Bohemia Poděbrady,
CZV SSM Státní lázně

divadlo Na kovárně

sobota 7. října 1978 v 17.00 hodin

ÚČINKUJÍ:

Zdeněk Turba

Aleš Záboj

Eva Medková

Vladimír Volánek

Eva Vidlářová

Pavel Bílek

Jan Dofek

Arnošt Goldflam

Miroslav Pospíšil

Jaromír Skorkovský

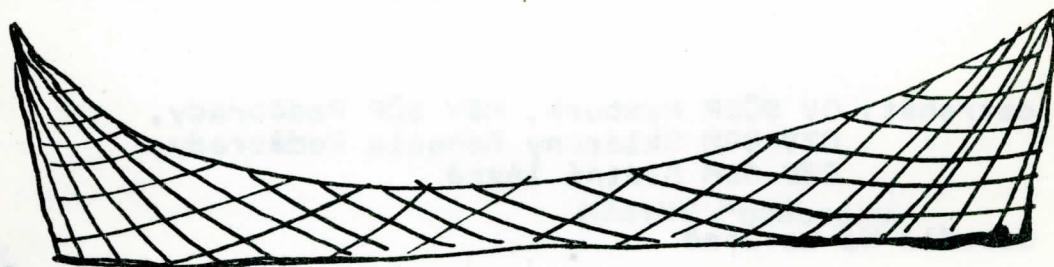
Milan Urbanovský

Jarmila Turbová

Lenka Bílková

Marek Kazda

Justina Konečná

SLOVO REŽISÉRA A DRAMATURGIE

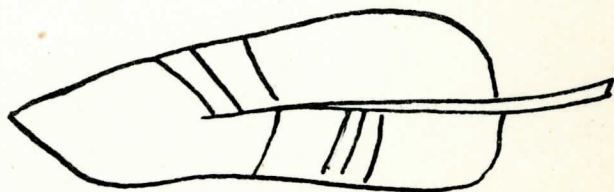
Moje první husa je představení, v jehož půdorysu se objevuje osm povídek Isaka Babela ze světoznámé Rudé jízdy - umělecký obraz tažení První jízdní armády Buďonného proti polským interventům v létě roku 1920. Babel se ho zúčastnil jako spisovatel i jako voják. Babelovo strohé a palčivé svědectví střídá krutost a laskavost i humorem, jeho síla je v ostrém vidění detailu, v postižení individuálního lidského osudu a v mezní situaci války. Vojáci revoluce jsou prostí lidé s jasným cílem: uhájit revoluci. Babel nepsal o ničem, co neznal, co osobně neprožil. Střetnutí Babela - Ljutova s lidmi revoluce a války je i v základu koncepce představení. Babel jede na frontu s touhou pomáhat revoluci ze všech sil, být přítom - v řadě a současně není schopen základní věci - zabít člověka. Je tu položena otázka: Jak může revoluci pomáhat člověk, který ji zdánlivě neprožil? Ale jsou tu i další otázky: Jací lidé vlastně dělali revoluci? Byli našimi předchůdci, předky: co o nich víme? Odkud se vzali a co je hnalo? Jakou cenu za to zaplatili? Dospěli skrze nelidskost k vyšší lidskosti?

Rozepsal jsem se záměrně o textu a dramaturgickém záměru Mé první husy. Představení jako takové nechť posoudí divák. V základním schématu "hry na hru" (ranění rudoarmějci si v nemocnici hrají hru o první jízdní armádě) se střídá šest herců v celé galerii postav i postaviček. Snažili jsme se o autentičnost lidí, atmosféry, nikoliv věcí. Říkáme o tomto představení, že je sondou. Ale nemyslíme tím zdaleka jen sondu do minulosti.

Zdeněk T u r b a

SLOVO O SOUBORU

Divadlo X vzniklo v roce 1958 - tehdy jako Divadlo poezie, a letos slaví svoje dvacetiletí. Z té doby připomínají se inscenace Inzerát na ekřivánka a Velké prádlo, prý ještě stále i na Wolkerově Prostějově. S postupem času a s tím, jak se střídaly generace (dnešní soubor je už vlastně třetí) se divadlo stále více přiklánělo k malým formám, k netradičnímu, autorskému divadlu. Z původního programu si zachovalo snahu o inscenování málo známých nebo autorských textů s vlastním výkladem a za použití neotřelých, moderních inscenačních postupů. V poslednní době to byly inscenace Kvě-
tinka Marta, Fahrheit 451, Román bez lhaní, Moje první husa. Divadlo X pravidelně vystupuje na Šrámkově Písku (v letošním ročníku dvě zvláštní ceny poroty), zúčastnilo se úspěšně několika zahra-
ničních festivalů. Dá se předpokládat, že bude tvrdohlavě pokračovat v programu, který sice nikdy explicitně neformulovalo, který však přesto existuje.

Vydáno - KaSS Poděbrady
organizační výbor FEMAD
Poděbrady 1978

Pro vnitřní potřebu

Povoleno výnosem OK ONV Nymburk č.279/78

Náklad - 1 000 ks

Grafická úprava - Hana Tomková

Textová úprava - Majka Zavřilová
Miroslav Hraběta

Tisk - KP Trutnov

